

Sygn. akt I Ns 1285/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Emilia Racięcka

Protokolant: st. sekr. sąd. Milena Bartłomiejczyk

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku J. P.

z udziałem I. P.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. ustalić, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków J. P. i I. P. wchodzi następujące składniki majątkowe:
 - a. lokatorskie prawo do lokalu numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...), znajdujące się w zasobach (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) o wartości 196.000 (sto dziewięćdziesiąt sześć tysięcy)
 - b. **własność zabudowanej nieruchomości położonej we wsi (...), gmina S., dla której Sąd Rejonowy w Bełchatowie prowadzi księgę wieczystą (...) o wartości 63.000 złotych (sześćdziesiąt trzy tysiące)**
 - c. równowartość samochodu (...) 4.480 złotych (cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt)
 - d. środki zgromadzone na rachunku (...) prowadzonym dla wnioskodawcy w kwocie 212,11 złotych (dwieście dwanaście 11/100);
 - e. **komplet mebli kuchennych o wartości 160 złotych (sto sześćdziesiąt)**
 - f. **2 szafy o wartości 300 złotych (trzysta)**
 - g. **maszyna do szycia ŁUCZNIK o wartości 50 złotych (pięćdziesiąt)**
 - h. **sokowirówka ZELMER o wartości 30 złotych (trzydzieści)**
 - i. **mikser o wartości 50 złotych (pięćdziesiąt)**
 - j. wyciskacz do cytrusów o wartości 30 złotych (trzydzieści)
 - k. krajalnica o wartości 30 złotych (trzydzieści)
 - l. lodówka POLAR o wartości 450 złotych (czterysta pięćdziesiąt)
 - m. zamrażarka POLAR z 1997 roku o wartości 50 złotych (pięćdziesiąt)

n. **zamrażarka POLAR z 1995 roku o wartości 50 złotych (pięćdziesiąt)**

o. kuchnia MASTERCOOK o wartości 350 złotych (trzysta pięćdziesiąt)

p. rożen elektryczny o wartości 20 złotych (dwadzieścia)

q. komoda o wartości 50 złotych (pięćdziesiąt)

r. **komoda o wartości 50 złotych (pięćdziesiąt)**

s. wersalka o wartości 130 złotych (sto trzydzieści)

t. równowartość wersalki 130 złotych (sto trzydzieści)

u. równowartość kompletu narożnego 320 złotych (trzysta dwadzieścia)

v. równowartość giętego fotela o złotych (zero)

w. ława o wartości 125 złotych (sto dwadzieścia pięć)

x. biurko o wartości 350 złotych (trzysta pięćdziesiąt)

y. równowartość 2 pralek 600 złotych (sześćset)

z. **froterka elektryczna o wartości 80 złotych (osiemdziesiąt)**

aa. odkurzacz ZELMER o wartości 80 złotych (osiemdziesiąt)

bb. równowartość telewizora DAEWOO 175 złotych (sto siedemdziesiąt pięć)

cc. **wideoodtwarzacz TOSHIBA o wartości 50 złotych (pięćdziesiąt)**

dd. rower rehabilitacyjny o wartości 100 złotych (sto)

ee. **meblościanka w pokoju stołowym o wartości 200 złotych (dwieście)**

ff. meblościanka w przedpokoju o wartości 250 złotych (dwieście pięćdziesiąt)

gg. równowartość wykładzin podłogowych o złotych (zero)

hh. równowartość dywanów podłogowych o złotych (zero)

ii. dywan na ścianie o wartości 50 złotych (pięćdziesiąt)

jj. naczynia, garnki, zastawa o wartości 120 złotych (sto dwadzieścia)

kk. 3 wazony o wartości 30 złotych (trzydzieści)

ll. **3 lampy stojące ogrodowe o wartości 150 złotych (sto pięćdziesiąt)**

mm. **antena o wartości 0 złotych (zero)**

nn. **betoniarka o wartości 600 złotych (sześćset)**

oo. **2 rowery MANHATAN o wartości 400 złotych (czterysta)**

pp. równowartość kosiarki spalinowej i elektrycznej 180 złotych (sto osiemdziesiąt)

qq. **hydrofor o wartości 200 złotych (dwieście)**

rr. równowartość piekarnika o złotych (zero)

ss. równowartość przenośnej toalety 50 złotych (pięćdziesiąt)

tt. równowartość konwektora 100 złotych (sto)

uu. równowartość butli gazowych o złotych (zero)

vv. **szlifiarka o wartości 15 złotych (piętnaście)**

ww. **lutownica o wartości 5 złotych (pięć)**

xx. **3 wiertarki i wiertarko-wkrętarki o wartości 60 złotych (sześćdziesiąt)**

yy. **2 wyrzynarki o wartości 60 złotych (sześćdziesiąt)**

zz. **2 przecinarki do glazury o wartości 80 złotych (osiemdziesiąt)**

aaa. **2 ławki plastikowe o wartości 80 złotych (osiemdziesiąt)**

bbb. równowartość plastikowego stołu 50 złotych (pięćdziesiąt)

ccc. **szafa o wartości 150 złotych (sto pięćdziesiąt)**

ddd. **równowartość 2 łóżek turystycznych 80 złotych (osiemdziesiąt)**

eee. równowartość 3 wersalek 300 złotych (trzysta)

fff. **4 szafki kuchenne o wartości 140 złotych (sto czterdzieści)**

ggg. **odkurzacz ZELMER o wartości 80 złotych (osiemdziesiąt)**

hhh. **naczynia, garnki, zastawa o wartości 80 złotych (osiemdziesiąt)**

(...). **kamera THOMPSON o wartości 125 złotych (sto dwadzieścia pięć)**

jjj. **stół o wartości 120 złotych (sto dwadzieścia)**

kkk. środki zgromadzone na rachunku (...) prowadzonym dla uczestniczki w kwocie 1.555,86 złotych (tysiąc pięćset pięćdziesiąt pięć 86/100);

-o łącznej wartości 272.812,97 złotych (dwieście siedemdziesiąt dwa tysiące osiemset dwanaście 97/100)

2. oddalić wniosek uczestniczki o ustalenie nierównych udziałów i ustalić, że udziały małżonków w majątku wspólnym są równe;

3. dokonać podziału majątku wspólnego byłych małżonków w ten sposób, że:

I. przyznać na wyłączną własność wnioskodawcy składniki majątkowe opisane w punkcie 1. postanowienia: a.,c.,d.,j.,k.,l.,m.,o.,p.,q.,s.,t.,u.,v.,w.,x.,y.,aa.,bb.,dd.,ff., gg., hh.,ii.,jj., kk., pp.,rr.,ss.,tt.,uu.,bbb.,eee. - o łącznej wartości 204.812,11 złotych (dwieście cztery tysiące osiemset dwanaście złotych 11/100);

II. przyznać na wyłączną własność uczestniczki składnik majątkowy opisany w punkcie 1. kkk. postanowienia o wartości 1.555,86 złotych (tysiąc pięćset pięćdziesiąt pięć 86/100);

III. zarządzić sprzedaż pozostałych składników majątkowych niewymienionych w punkcie 3. I. oraz 3. II. stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego i przyznać wnioskodawcy oraz uczestniczce po 1/2 kwoty uzyskanej wskutek ich sprzedaży;

4. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwotę 101.628,13 (sto jeden tysięcy sześćset dwadzieścia osiem 13/100) tytułem dopłaty do przysługującego jej udziału płatną w dwóch ratach:

a. pierwsza rata w kwocie 85.000 złotych (osiemdziesiąt pięć tysięcy) płatna w terminie trzech miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia;

b. druga rata w kwocie 16.628,13 złotych (szesnaście tysięcy sześćset dwadzieścia osiem 13/100) płatna w terminie 18 miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia;

- obie raty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi ich płatności;

5. oddalić wniosek uczestniczki o rozliczenie nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny;

6. oddalić wniosek uczestniczki o korzystanie przez wnioskodawcę z lokalu ponad przysługujący mu udział;

7. oddalić wniosek uczestniczki o zabezpieczenie dopłaty;

8. ustalić, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie;

9. nieuiszczone koszty sądowe przejąć na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I Ns 1285/15

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 17 lipca 2015 roku wnioskodawca J. P. wniósł o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki I. P. wchodzi: spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu położonego w Ł. przy ulicy (...); zabudowana nieruchomość gruntowa położona w R. , gmina S.. Nadto wniósł o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym i o podział majątku poprzez przyznanie lokalu na swoją rzecz, a nieruchomości gruntowej na rzecz uczestniczki oraz o zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwoty 35.000 złotych tytułem dopłaty.

/wniosek k. 2-5/

W odpowiedzi na wniosek uczestniczka wniosła o oddalenie wniosku do czasu uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie rozwodowej XII C 2089/13 zawisłej przed Sadem Okręgowym w Łodzi.

Nadto podniosła, że w skład majątku wspólnego wchodzi spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu położonego w Ł. przy ulicy (...) oraz szereg ruchomości stanowiących wyposażenie mieszkania, zabudowana nieruchomość gruntowa położona w R. , gmina S. oraz szereg ruchomości znajdujących się na jej terenie, kamera cyfrowa Thomson, samochód Daewoo Tico.

Wniosła o podział majątku poprzez przyznanie na rzecz wnioskodawcy lokatorskiego prawa do lokalu i ruchomości znajdujących się w mieszkaniu oraz na terenie nieruchomości we wsi R. oraz wszystkich pozostałych, oraz o przyznanie na jej rzecz prawa do nieruchomości gruntowej we wsi R..

Nadto uczestniczka podała, że wkład mieszkaniowy związany z przydziałem lokalu pochodził wyłącznie z jej środków uzyskanych i zgromadzonych przed zawarciem małżeństwa.

/odpowiedź na wniosek k. 28-31/

Na rozprawie w dniu 25 stycznia 2016 roku uczestniczka zmodyfikowała swoje stanowisko w ten sposób, że wniosła o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym i ustalenie, że jej przysługuje 70 % udziałów, a wnioskodawcy 30 %.

/protokół skrócony wraz z elektronicznym k. 113-117/

W piśmie przygotowawczym z dnia 8 lutego 2016 roku uczestniczka wniosła o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym w ten sposób, że udział uczestniczki wynosił będzie 70 % , a wnioskodawcy 30 %, wniosła o zarządzenie przez Sąd sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości R., przyznanie wnioskodawcy przedsiębiorstwa (...) elektryczne J. P.” oraz wszystkich ruchomości - z obowiązkiem spłaty na rzecz uczestniczki.

/pismo k. 126-129/

Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2016 roku strony zgodnie oświadczyły, że wszystkie ruchomości, które zostały okazane biegłemu i opisane przez biegłego w opinii, co do których biegły w opinii nie wskazał rozbieżności stron co do ich pochodzenia, wchodzi w skład majątku wspólnego stron i ich wartości nie są kwestionowane, są takie jak wskazał biegły.

/protokół elektroniczny i skrócony k. 271-279/

W piśmie przygotowawczym z 20 czerwca 2016 roku uczestniczka wniosła o „przyznanie środków z dodatkowych źródeł zarobkowania wnioskodawcy w kwocie 300.000 złotych na poczet udziału w majątku wspólnym” i podniosła , że są to utajnione dochody wnioskodawcy, które nie znalazły się na jego koncie i jej należy się spłata.

Nadto wniosła o zasądzenie od wnioskodawcy na swoją rzecz kwoty po 500 złotych miesięcznie od dnia uprawomocnienia się wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi (I ACa 623/15) z tytułu pozbawienia jej możliwości korzystania z nakładów poczynionych na lokal przy G. i wyzucie jej z majątku wspólnego.

/pismo k. 293-296/

W piśmie przygotowawczym z 14 lutego 2018 roku wnioskodawczyni wniosła dodatkowo o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi kwota 39.750 złotych będąca przychodem za 2000 rok z działalności gospodarczej prowadzonej przez wnioskodawcę.

Uczestniczka wniosła też o rozliczenie nakładu z jej majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 2.349 złotych w związku ze spłaconymi przez nią pożyczkami z zakładu pracy przeznaczonymi na remont lokalu i zakupy na działkę.

Wniosła także o udzielenie zabezpieczenia.

/pismo k. 603-605/

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2018 roku Sąd oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia. Sąd Okręgowy W Łodzi oddalił zażalenie uczestniczki.

/postanowienie k. 607607 odwrót, k. 633-634 odw/

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2018 roku Sąd zwolnił uczestniczkę od kosztów sądowych w całości.

/postanowienie k.705/

W piśmie z dnia 12 kwietnia 2019 roku uczestniczka wniosła o zobowiązanie wnioskodawcy przez Sąd do złożenia oświadczenia o stanie majątku tj. wysokości aktywów i zobowiązań pod przysięgą w celu zabezpieczenia ewentualnej spłaty od wnioskodawcy na jej rzecz.

/pismo k.735/

Na rozprawie poprzedzającej wydanie orzeczenia wnioskodawca wnosił o to, aby Sąd przyznał mu lokal przy ul. (...). Oświadczył, że nie wyraża zgody na przyznanie mu nieruchomości w miejscowości R.. Oświadczył, że wnosi o przyznanie na jego rzecz ruchomości w postaci: wyciskacza do cytrusów, krajalnicy, lodówki, zamrażarki jednej, różna, 1 komody, 2 wersalek, fotela na giętych nogach, ławy, biurka, pralki, odkurzacza Zelmer, telewizora, wieży, roweru rehabilitacyjnego, meblościanki z lat 80-tych w przedpokoju, kompletu naczyń, 3 wazonów. Jeśli chodzi o ruchomości w R., to nie wyrażał zgody na przyznanie mu tychże ruchomości.

Pełnomocnik wnioskodawcy oświadczył, że nie kwestionuje wartości ruchomości ani nieruchomości wynikających z opinii biegłych. Sprecyzował wniosek w ten sposób, że wnosił ostatecznie o ustalenie równych udziałów w majątku wspólnym. Wnosił o oddalenie wniosku uczestniczki o ustalenie nierównych udziałów.

Uczestniczka wносиła o przyznanie na swoją rzecz lokalu na ul. (...). Oświadczyła, że nie chce żeby Sąd przyznał jej nieruchomość w R.. Oświadczyła, że nie wnosi o przyznanie jej jakichkolwiek ruchomości. Oświadczyła, że oczekuje spłaty od wnioskodawcy oraz że nie kwestionuje wartości ruchomości i nieruchomości wskazywanych przez biegłych. Wносиła o ustalenie nierównych udziałów przy ustaleniu, że jej przypadnie 70% majątku.

Uczestniczka wносиła też o rozliczenie nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny. Oświadczyła, że nakład związany jest z pożyczkami które brała w zakładzie pracy i przeznaczała na podwyższenie standardu mieszkania i działki. Dochodziła rozliczenia kwoty, którą spłaciła po wyprowadzeniu się z mieszkania.

/protokół skrócony wraz z elektronicznym k. 728 – 731/

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Małżonkowie zawarli związek małżeński w dniu 3 stycznia 1974 roku. Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2011 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi ustanowił rozdzielność majątkową między małżonkami z dniem 1 stycznia 2004 roku. Wnioskodawca wnosił o ustanowienie rozdzielności z dniem 02.01.2010 roku, a to z inicjatywy uczestniczki rozdzielność orzeczona została od dnia 1 stycznia 2004 roku.

Wyrokiem z dnia 23 lutego 2015 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie XII C 2089/13 rozwiązał małżeństwo stron przez rozwód z winy męża. W dniu 19 listopada 2015 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi (IACa 623/15) oddalił apelację powoda.

W wyroku rozwodowym Sąd zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki alimenty w kwocie 400 złotych miesięcznie, które wnioskodawca systematycznie płaci od uprawomocnienia się wyroku.

Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie XII C 2089/13 ustalił, że strony zawarły związek małżeński gdy uczestniczka była w ciąży, a wnioskodawca odbywał służbę wojskową. Został ukarany w wojsku za nadużywanie alkoholu.

Wnioskodawca nadużywał alkoholu. Zdarzało się, że wnioskodawca był przywożony przez kolegów z pracy w stanie upojenia alkoholowego. Zdarzało się, że uczestniczka wracała do domu i zastawała kolegów męża, a jego nie było, bo szedł po alkohol. Wnioskodawca nie ukrywał spożywania alkoholu, jednak uczestniczka nie zawsze to widziała.

Pod wpływem alkoholu pozwany zachowywał się w sposób „namolny”, krytykował żonę i córkę.

Pomiędzy stronami często dochodziło do scysji, podczas których zdarzało się, że powód przytrzymywał pozwaną za szyję i podduszał. Wnioskodawca nigdy nie uderzył żony ani córki.

Uczestniczka pracowała po urodzeniu dziecka, a gdy córka miała około 6 lat zrezygnowała z pracy na okres 6 lat. Była wtedy na utrzymaniu męża, który pracował na dwóch etatach.

W dniu 24 października 2003 roku pomiędzy stronami doszło do kłótni, wnioskodawca kazał żonie i córce pakować się i wyjechać na działkę, zachowywał się agresywnie, szarpał się z żoną, zabrał kluczyki od samochodu córki. Wnioskodawca zagradzał żonie i córce wyjście z domu. Ostatecznie żona i córka opuściły mieszkanie nie zabierając rzeczy osobistych. Od tego momentu małżonkowie nie mieszkali razem.

Potem wielokrotnie wnioskodawca starał się nakłonić żonę do powrotu do domu, chciał ją także namówić na mediację w obecności księdza, zorganizował spotkanie na plebanii, jednak uczestniczka nie wyraziła na to zgody. Wnioskodawca obiecywał zmianę zachowania, chciał żeby żona wróciła do domu.

Wnioskodawca wymienił wkładkę w jednym zamku, a ponieważ nie mógł skontaktować się z uczestniczką, wysłał do niej list informujący o zmianie zamków w drzwiach od mieszkania. Chciał jej przekazać nowe klucze. Uczestniczka dostała list, ale nie podjęła żadnych kroków, żeby uzyskać klucz do mieszkania.

Nie było przeciwko wnioskodawcy prowadzonej żadnej sprawy karnej, ponieważ Prokurator umorzył postępowanie przygotowawcze. Nie było podstaw ani dowodów na nękanie uczestniczki przez wnioskodawcę. Jak uczestniczka wyprowadziła się z domu, to nawet jej matka nie wiedziała gdzie ona jest. Uczestniczka i córka były poszukiwane.

/wyrok k. 21, wyrok rozwodowy k. 106-107 z uzasadnieniem k. 132-137, załączone akta XII C 2089/13, pismo k. 38, pozew i orzeczenie w sprawie V RC 450/11, przesłuchanie wnioskodawcy protokół elektroniczny i skrócony k. 728-731/

W 2005 roku wnioskodawca kolejny raz przyszedł do uczestniczki prosząc, żeby wróciła do domu i przyznał wówczas, że zdarzyło się, że błagał swojego kierownika w pracy na kolanach, żeby go nie wyrzucił z pracy. Obiecywał zmianę zachowania. Uczestniczka nie chciała wrócić do domu.

/przesłuchanie uczestniczki protokół elektroniczny i skrócony k. 271 -280 w związku z k. 728-731/

W dniu 10 kwietnia 1978 roku uczestniczka otrzymała przydział lokalu nr (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) na warunkach lokatorskiego prawa do lokalu. Lokal ten wchodzi w skład majątku wspólnego.

Wartość lokalu wynosi według stanu z chwili ustania wspólności i cen aktualnych 196.000 złotych.

/przydział k. 8-9; opinia biegłego k.348-370 /

W dniu 3 grudnia 1991 roku małżonkowie kupili nieruchomość położoną we wsi R., gmina S. o obszarze 1,25 ha, obejmująca działkę o numerze ewidencyjnym (...). Działka ta częściowo znajduje się w jednostce oznaczonej na mapie symbolem A 224 (...) planu zagospodarowania przestrzennego gminy S., a częściowo poza tym planem. Dla terenu oznaczonego symbolem (...) przewiduje się zabudowę letniskową położoną w strefie krajobrazu chronionego. Nieruchomość wchodzi w skład majątku wspólnego.

Wartość nieruchomości wynosi według stanu z chwili ustania wspólności i cen aktualnych 63.000 złotych. Nieruchomość składa się z części leśnej i części zabudowanej.

Na nieruchomości znajdują się naniesienia. Na działce posadowiony jest budynek drewniany pełniący funkcję letniskowego i budynek murowany mieszkalny jednorodzinny, parterowy, niepodpiwniczony z poddaszem nieużytkowym, wybudowany w technologii YTONG, dach drewniany kryty papą, budynek w stanie „deweloperskim”, oprócz łazienki gdzie położona jest glazura i terakota. Budynek murowany i drewniany są funkcjonalnie połączone przy pomocy 2 budynków gospodarczych wykonanych z płyt betonowych przykrytych dachem drewnianym z papą. Nieruchomość ogrodzona jest siatka stalową na słupkach stalowych, w części frontowej znajduje się furtka i brama. Nie zostało wydane żadne pozwolenie na budowę ani przyjęte zgłoszenie na zabudowę przedmiotowej nieruchomości, jeśli idzie o budynek murowany. Naniesienia muszą zostać rozebrane.

Budynek murowany powstał w latach 2000-2002, budynek drewniany ok. 1992 roku, a budynki gospodarcze w latach 1998 – 2000.

/akt notarialny k. 10-13; treść KW k. 14-20; opinia biegłego k. 372 -416, pismo k. 108, zdjęcia karta 109-111/

W skład majątku wspólnego stron wchodził także samochód Daewoo Tico o wartości 4.480 złotych na dzień 1 stycznia 2004 roku. Wnioskodawca sprzedał samochód za kwotę 1.000 złotych.

/opinia biegłego k. 320-322, bezsporne, zdjęcia k. 112/

W skład majątku wspólnego stron na dzień 1 stycznia 2004 roku wchodziły następujące ruchomości znajdujące się w lokalu przy ulicy (...) i na terenie nieruchomości w R.:

komplet mebli kuchennych o wartości 160 złotych, 2 szafy o wartości 300 złotych, maszyna do szycia ŁUCZNIK o wartości 50 złotych, sokowirówka ZELMER o wartości 30 złotych, mikser o wartości 50 złotych, wyciskacz do cytrusów o wartości 30 złotych, krajalnica o wartości 30 złotych, lodówka POLAR o wartości 450 złotych, zamrażarka POLAR z 1997 roku o wartości 50 złotych, zamrażarka POLAR z 1995 roku o wartości 50 złotych, kuchnia MASTERCOOK o wartości 350 złotych, rożen elektryczny o wartości 20 złotych, komoda o wartości 50 złotych, komoda o wartości 50 złotych, wersalka o wartości 130 złotych, wersalka o wartości 130 złotych, komplet narożny 320 złotych, gięty fotela o wartości 0 złotych, ława o wartości 125 złotych, biurko o wartości 350 złotych, 2 pralki o wartości 600 z złotych, froterka elektryczna o wartości 80 złotych, odkurzacz ZELMER o wartości 80 złotych, telewizor DAEWOO o wartości 175 złotych, wideoodtwarzacz TOSCHIBA o wartości 50 złotych, rower rehabilitacyjny o wartości 100 złotych, meblościanka w pokoju stołowym o wartości 200 złotych, meblościanka w przedpokoju o wartości 250 złotych, wykładziny podłogowe o wartości 0 złotych, dywany podłogowe o wartości 0 złotych, dywan na ścianie o wartości 50 złotych, naczynia, garnki, zastawa o wartości 120 złotych, 3 wazon o wartości 30 złotych, 3 lampy stojące ogrodowe o wartości 150 złotych, antena o wartości 0 złotych, betoniarzka o wartości 600 złotych, 2 rowery MANHATAN o wartości 400 złotych, kosiarka spalinowa i elektryczna o wartości 180 złotych, hydrofor o wartości 200 złotych, piekarnik o wartości 0 złotych, przenośna toaleta o wartości 50 złotych, konwektor o wartości 100 złotych, butle gazowe o wartości 0 złotych, szlifierka o wartości 15 złotych, lutownica o wartości 5 złotych, 3 wiertarki i wiertarko-wkrętarki o wartości 60 złotych, 2 wyrzynarki o wartości 60 złotych, 2 przecinarki do glazury o wartości 80 złotych, 2 ławki plastikowe o wartości 80 złotych, plastikowy stół o wartości 50 złotych, szafa o wartości 150 złotych, 2 łóżka turystyczne o wartości 80 złotych, 3 wersalki o wartości 300 złotych, 4 szafki kuchenne o wartości 140 złotych, odkurzacz ZELMER o wartości 80 złotych, naczynia, garnki, zastawa o wartości 80 złotych, kamera THOMPSON o wartości 125 złotych, stół o wartości 120 złotych.

/opinia biegłego ds. szacunku ruchomości k. 242-255/

Wnioskodawca wyrzucił po 1 stycznia 2004 roku te z ruchomości, które nie zostały okazane biegłemu w czasie oględzin. W skład majątku wspólnego wchodzi równowartość tych ruchomości według stanu na dzień ustania wspólności.

Wyciskacz do cytrusów istniał na dzień ustania wspólności, został wyrzucony około 2013 roku. Kuchnia gazowa była na wyposażeniu mieszkania. Kuchnia, która znajduje się w mieszkaniu, to jest kuchenka Mastercook kupiona w 1996 roku, a stara została wywieziona na działkę i uległa zniszczeniu, była na dzień ustania wspólności. Rożen był na dzień ustania wspólności, zardzewiał i wnioskodawca go wyrzucił. Obie wersalki zostały przez niego wyrzucone, na dzień ustania wspólności były. Na chwilę ustania wspólności małżonkowie mieli dwie pralki. Nie ma już tych pralek, w 2014 roku zostały wyrzucone. Telewizor kupiony był w 1994 r. - Daewoo 21", był na dzień ustania wspólności. Wnioskodawca wyrzucił go. Kupił drugi telewizor, płaski. Po wyprowadzeniu żony i po ustaniu wspólności majątkowej wnioskodawca skasował telefony stacjonarne, a aparaty wyrzucił, nie nadawały się do niczego.

Dywany były 3: dwa wnioskodawca wyrzucił już po ustaniu wspólności, były kupione w latach 80-tych - 90-tych. Trzeci jest i wisi na ścianie. Jeśli chodzi o nieruchomość w R., to na chwilę ustania wspólności była tam kuchenka gazowa, wyprodukowana w Ł. w 1978 roku. Ona przegniła i została wyrzucona przez wnioskodawcę. Było to około 2006 roku. Był piekarnik elektryczny na chwilę ustania wspólności. Lodówka na działce, to była lodówka z lat 60-

tych, którą małżonkowie dostali od matki uczestniczki. Na chwilę ustania wspólności była sprawna. Wnioskodawca ją wyrzucił. Łóżka polowe były dwa, z lat 80-tych. Z czasem wnioskodawca je wyrzucił po ustaniu wspólności. Jeśli chodzi o trzy wersalki, to na chwilę ustania współwłasności były.

/przesłuchanie wnioskodawcy protokół elektroniczny i skrócony k. 271-279 w związku z k 728-731/

Saldo wspólnego rachunku stron na dzień 1 stycznia 2004 roku wynosiło – 8.125,84 złotych. Debet spłacił wnioskodawca po wyprowadzeniu się żony.

/zaświadczenie k. 707, niesporne/

Na rachunku (...) prowadzonym dla wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 2004 roku były środki w kwocie 212,11 złotych.

/zaświadczenie k. 737/

Na rachunku (...) prowadzonym dla uczestniczki na dzień 1 stycznia 2004 roku były środki w kwocie 1.555,86 złotych.

/zaświadczenie k. 743/

Łączna wartość wszystkich składników majątku wspólnego stron na dzień 1 września 2004 roku i cen aktualnych to 272.812,97 złotych.

/bezsporne/.

Zarówno wnioskodawca jaki i uczestniczka pracowali zawodowo w trakcie trwania małżeństwa. Uczestniczka miała przerwę w zatrudnieniu przez 6 lat. Od momentu od kiedy córka ukończyła 6 lat do 12 roku życia, bo córka dużo chorowała.

Wnioskodawca był dyspozytorem w zakładzie energetycznym, uczestniczka była ekonomistą, pracowała jako księgowa. Wnioskodawca pracował dodatkowo w latach 80. jako konwojent pocztowy, a w latach 90. prowadził działalność gospodarczą, to było instalatorstwo elektryczne. Wnioskodawca był uzależniony od alkoholu, pił po pracy i w pracy, przywozili go koledzy w stanie upojenia. Wielokrotnie zagrożony był wyrzuceniem z pracy, ale ostatecznie nigdy nie wyrzucono go z pracy. Pracodawca nigdy nie wyciągał konsekwencji wobec wnioskodawcy.

/zeznania świadka B. P. protokół skrócony wraz z elektronicznym k. 113-117/

Wnioskodawca otrzymał podziękowania i złoty medal za długoletnią służbę w sektorze energetyki.

/legitymacja i pismo k. 214-215/

Wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) w latach 1988-1998. Jako inkasent na poczcie pracował między 1980-1987 rokiem i zarabiał wtedy około 1.200 zł (w przeliczeniu na nowe złote). W latach 1975-1980 przez pięć lat dodatkowo zatrudniony był jako inkasent w Zakładzie (...). Miał w tym okresie 2 pensje w Zakładzie (...).

Jak wnioskodawca prowadził instalatorstwo, to nie było wymogu, żeby posiadać konto bankowe. Dostawał pieniądze w gotówce i pieniądze te przynosił do domu. Jak pracował na Poczcie, to pieniądze też dostawał do ręki i tak też było początkowo w Zakładzie (...). Koledzy się z niego śmiali, że pieniądze do domu nosił „z paskiem”. Tak też było, jeżeli chodzi o dodatkowe prace. Wnioskodawca w trakcie wspólności nie miał nigdy żadnych osobnych kont. Jedyne konto jakie miał, to było wspólne konto. Po wyprowadzeniu się z domu uczestniczka założyła swoje osobne konto. Potem wnioskodawca też założył swoje osobno konto i zamknął wspólne konto po spłaceniu debetu.

Do 31 grudnia 2011 roku wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku Dyspozytora (...) w (...) (dawnym Zakładzie (...)). Nie ma dokumentów dotyczących pobieranego przez niego wynagrodzenia za lata 1975-1979.

Jego wynagrodzenie wynosiło:

-w 1980 roku 85.948 zł

-w 1981 roku 119.853 zł

-w 1982 roku 165.160 zł

-w 1983 roku 248.528 zł

-w 1984 roku 308.096 zł

-w 1985 roku 381.320 zł

-w 1986 roku 561.444 zł

-w 1987 roku 580.077 zł.

W 2008 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa zwróciła 2.200 zł za wymianę okien dokonaną przez małżonków w czasie trwania wspólności. Uczestniczka wzięła te pieniądze w całości, nie rozliczyła się z wnioskodawcą.

/przesłuchanie wnioskodawcy protokół skrócony wraz z protokołem elektronicznym k. z 271-280 w związku k. 728-731, zaświadczenie k. 339/

Zarobione pieniądze wnioskodawca inwestował w działkę koło B.. Tam się rozbudowywał, to było przed 2000 rokiem.

Wnioskodawca był zaangażowany w prace na działce, sam wybudował domek, szopę i garaż. Uprawiał tam rośliny, podlewał. Zarobione pieniądze przeznaczał na budowę na działce.

Znajomi małżonków nie odnosili wrażenia, że małżonkowie mają jakieś kłopoty finansowe, mieli samochód , działkę, wyjeżdżali na wakacje.

/zeznania świadka M. B., H. S., W. S., H. C. protokół elektroniczny wraz ze skróconym k. 271-280/

Uczestniczka nie chciała i nie lubiła jeździć na działkę do R..

/niesporne/

Postanowieniem z dnia 29 maja 2007 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi stwierdził, że spadek po ojcu wnioskodawcy J. P. nabył wnioskodawca i jego siostra po 1/2. W skład spadku wchodziły między innymi akcje prywatyzowanego (...) S.A.

/wniosek k. 2 i postanowienie k. 15 załączonych akt I Ns 395/07/

Uczestniczka w zakładzie pracy uzyskała pożyczkę na remont mieszkania w kwocie 9.000 złotych, którą spłacała od października 2001 roku do końca sierpnia 2004 roku. Całkowita kwota spłaty to 9.416 złotych, spłacona w 36 równych ratach po 261 złotych. W czerwcu 2003 roku udzielono uczestniczce w zakładzie pracy także pożyczki w kwocie 4.200 złotych, którą spłacała do końca sierpnia 2004 roku w ratach po 350 złotych.

/zaświadczenie k. 167, 305,306/

Wiele sprzętów w domu stron kupowanych było na raty czy z pożyczek.

/bezsporne/

Uczestniczka pozostaje na emeryturze, która od 1 marca 2018 roku wynosi miesięcznie 1.630,47 złotych netto. Otrzymuje o wnioskodawcy alimenty w kwocie 400 złotych miesięcznie. Uczestniczka mieszka u swojej mamy z córką. Gdyby dostała mieszkanie przy G., to oddałaby je do Spółdzielni, żeby Spółdzielnia je zlicytowała i wtedy dostaliby z byłym mężem po połowie uzyskanej kwoty. Uczestniczka boi się, że mąż jej nigdy nie spłaci.

Uczestniczka jest chora, potrzebuje pieniędzy na leczenie. Jest inwalidą. Choruje na tarczycę, krążenie, ma raka skóry, wymaga leczenia. Ma zaćmę. Grozi jej operacja na kolana.

Uczestniczka otrzymała pieniądze ze Spółdzielni na okna i przeznaczyła je na swoje długi w zakładzie pracy. Uczestniczka zostawiła debet na wspólnym koncie po wyprowadzeniu się z domu, bo musiała spłacać remontówkę w zakładzie pracy i kasę zapomogowo-pożyczkową.

/pismo k. 643, przesłuchanie uczestniczki protokół elektroniczny i skrócony k. 271 -280 w związku z k. 728-731/

Córka stron B. P. nie utrzymuje kontaktu z ojcem od 2003 r, odkąd się wyprowadziła z mamą z domu przy ulicy (...). Wnioskodawca był wtedy agresywny, groził uczestniczce, zastawiał drzwi. Taka sytuacja zdarzyła się raz i po tym zdarzeniu miała miejsce wyprowadzka. Wnioskodawca nadużywał alkoholu, zdarzało się, że koledzy przywozili go z pracy pijanego.

Rodzice uczestniczki pomagali małżonkom finansowo, przekazywali środki pieniężne na utrzymanie gospodarstwa domowego. Matka uczestniczki dała pieniądze na pralkę, na grzejnik na działce w 2001 roku. Były to pieniądze przekazywane na utrzymanie całej rodziny i na zakup sprzętów dla rodziny. Podarowała też wersalki, lodówkę, która znajdowały się na działce,

Mieszkanie, w którym mieszka uczestniczka wraz z córką stanowi własność córki, dostała to mieszkanie w darowiźnie od babci.

/zeznania świadka B. P. protokół skrócony wraz z elektronicznym k. 113-117/

Na dzień 25 stycznia 2018 roku wnioskodawca miał zdolność kredytową na zaciągnięcie kredytu gotówkowego w kwocie 70.000 złotych.

Lokal przy ulicy (...) częściowo jest już przystosowany do potrzeb wnioskodawcy, który jest niepełnosprawny, choruje na cukrzycę i nadciśnienie. W lokalu porusza się na wózku inwalidzkim. Wystawione są drzwi do kuchni, żeby mógł wjechać. Wnioskodawca ma protezę, ale nie jest w stanie w niej normalnie funkcjonować. Po domu porusza się na wózku. Łazienka jest przystosowana, żeby mógł wejść do wanny oraz żeby mógł skorzystać z ubikacji. Wersalkę też wnioskodawca ma taką, żeby mógł przesiąść się na nią z wózka.

Wnioskodawca ma oszczędności. Ma zdolność kredytową i zamierza spłacić byłą żonę. Otrzymuje emeryturę w wysokości 4.600 zł netto. Mieszka z drugą żoną. Żona ma 1.000 zł emerytury. Nie ma długów, żadnych zajęć komorniczych. Nie ma kredytów. Nie ma zaległości w opłatach za mieszkanie, wszystko jest na bieżąco uregulowane.

Około 2000 r. wnioskodawca wystawił rachunek firmie (...) ze Szwecji na kwotę 40.000 zł, z tym że miał pracownika, który z nim pracował. Wnioskodawca dostał te pieniądze, połowę pieniędzy przekazał koledze, a połowa poszła do budżetu domowego.

/zaświadczenie k. 601, przesłuchanie wnioskodawcy protokół elektroniczny i skrócony k. 728-731/

Ustalenia w zakresie ruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego Sąd poczynił na podstawie dowodów z dokumentów, zeznań córki stron, przesłuchania wnioskodawcy i uczestniczki oraz opinii biegłego. Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2016 roku strony zgodnie oświadczyły, że wszystkie ruchomości, które zostały okazane biegłemu i opisane przez biegłego w opinii, co do których biegły w opinii nie wskazał rozbieżności co do ich pochodzenia, wchodzi w skład majątku wspólnego stron i ich wartości nie są kwestionowane, są takie jak wskazał biegły. Co do pozostałych

ruchomości, ich istnienia na chwilę obecną i stanu Sąd przyjął za udowodnione twierdzenia wnioskodawcy, wobec faktu że uczestniczka oświadczyła na rozprawie w dniu 6 czerwca 2016 roku że wszystkie ruchomości spisała z pamięci, nie ma do nich dostępu od wyprowadzenia się z mieszkania. Nie miała nic do dodania na temat żadnej z tych ruchomości. Z uwagi na upływ czasu od wyprowadzenia oraz z uwagi na fakt, że to wnioskodawca dysponował tymi ruchomościami Sąd uznał, że ma lepszą wiedzę na ich temat. Co do ruchomości, które nie zostały okazane biegłemu Sąd przyjął, że mają wartość zero jeśli dotyczyło to ruchomości uszkodzonych czy zużytych, a co do tych które istniały w 2004 roku i nadawały się do użytku, a już ich nie ma, Sąd przyjął szacunkowe równowartości wskazywane przez biegłego. Część ruchomości wnioskodawca zużył i wyrzucił już po ustaniu wspólności majątkowej.

Sąd nie dał wiary przesłuchaniu wnioskodawcy oraz zeznań świadków (oprócz B. B.) w zakresie w jakim twierdzili, że wnioskodawca nie nadużywał alkoholu. Z załączonych akt rozwodowych, z zeznań świadka B. P. i przesłuchania uczestniczki wynika, że wnioskodawca miał problem z alkoholem, wielokrotnie wracał z pracy w stanie upojenia i był zagrożony wyrzuceniem z pracy, do czego ostatecznie nigdy nie doszło. Sąd uznał, że te dowody SA spójne i przedstawiają rzeczywisty obraz postępowania wnioskodawcy, co jednak nie ma wpływu na treść rozstrzygnięcia w tej sprawie, o czym będzie mowa niżej.

W pozostałym zakresie ocena dowodów połączona będzie z rozważaniami prawnymi, żeby nie dublować argumentacji.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie wspólność majątkowa małżeńska ustała między stronami w dniu 1 stycznia 2004 roku. A zatem do podziału majątku wspólnego małżonków i do zwrotu wydatków i nakładów dokonanych z majątku wspólnego na majątek osobisty lub z majątku osobistego na majątek wspólny, jeżeli wspólność majątkowa małżeńska ustała przed wejściem w życie USTAWY O ZMIANIE USTAWY - KODEKS RODZINNY I OPIEKUŃCZY ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW, stosuje się przepisy Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego sprzed nowelizacji. Nowelizacja weszła w życie 20 stycznia 2005 roku (art. 5 ust. 3 USTAWY O ZMIANIE USTAWY - KODEKS RODZINNY I OPIEKUŃCZY ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW z dnia 17 czerwca 2004 r. Dz.U. Nr 162, poz. 1691).

Art. 31 KRO w brzmieniu sprzed nowelizacji stanowił, że z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa obejmująca ich dorobek (wspólność ustawowa). Przedmioty majątkowe nie objęte wspólnością stanowią majątek odrębny każdego z małżonków.

Na podstawie przepisu art. 567 § 3 k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku, tj. art. 680– 689 k.p.c, a także zniesienia współwłasności.

W postępowaniu o podział majątku sąd ustala skład i wartość majątku podlegającego podziałowi (art. 684 KPC). Sąd nie jest jednak zobowiązany do prowadzenia dochodzeń w celu ustalenia składników majątku wspólnego.

Skład majątku wspólnego ustala się według stanu na dzień ustania wspólności, przy czym podziałowi podlegają tylko te składniki, które istnieją w czasie orzekania o podziale. Podziałowi podlegają tylko aktywa majątkowe. Wartość składników podlegających podziałowi ustala się według stanu na dzień ustania wspólności i według cen obowiązujących w chwili zamknięcia rozprawy (post. SN z 18.10.2002 r., V CZ 129/02, niepubl.).

W tym miejscu poczynić należy kilka uwag na temat możliwości zaliczenia do majątku wspólnego stron tych składników majątkowych, które nie istnieją na datę orzekania przez Sąd. Sąd wyżej wskazał, że podziałowi – co do zasady - powinny podlegać tylko te składniki które istnieją w chwili orzekania. Mimo tak sformułowanej zasady – w doktrynie i orzecznictwie dopuszcza się od niej wyjątek. Jeżeli bowiem przed podziałem jedno z małżonków doprowadzi do rozmyślnego zniszczenia lub wyzbycia się określonych składników majątku wspólnego ze szkodą dla rodziny, to przy ustalaniu masy podziału, wartość uszczuplonego majątku powinna mieć wpływ na rozliczenie pieniężne między podmiotami tego majątku albo na ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym (tak: uzasadnienie uchwały SN z 19 maja 1989 roku, III CZP 52/89 OSNCP 1990, nr 4-5 poz. 60). W niniejszej sprawie

Sąd – o czym będzie mowa poniżej - nie znalazł podstaw dla ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku dorobkowym, ale doszedł do przekonania, że wartość składników majątkowych, których wnioskodawca samowolnie wyzbył się przed dokonaniem podziału majątku, winna być uwzględniona przy wzajemnych rozliczeniach. W punkcie I postanowienia Sąd wskazał także zatem wszystkie te składniki majątkowe, które wnioskodawca przed dokonaniem podziału wyrzucił ustalając ich równowartość. Zasada ta była z resztą akceptowana przez wnioskodawcę, czemu dał on wyraz w czasie rozprawy poprzedzającej wydanie orzeczenia w tej sprawie.

Składniki podlegające podziałowi w niniejszej sprawie zostały wskazane w punkcie 1 postanowienia. Ich łączna wartość to 272.812,86 złotych. Co do składników wskazanych w punkcie 1 postanowienia nie było sporu – strony były zgodne co do tego, że te właśnie składniki podlegają podziałowi i nie było sporu co do ich wartości.

Sąd nie znalazł natomiast żadnych dowodów na to, aby w skład majątku podlegającego podziałowi zaliczyć też inne składniki - w postaci choćby przedsiębiorstwa wnioskodawcy „Instalatorstwo”, kwot rzekomo zarobionych przez wnioskodawcę czy ukrytych przed uczestniczką.

Po pierwsze, wnioskodawca na dzień ustania wspólności nie prowadził już działalności gospodarczej od pewnego czasu. Po drugie, w ocenie Sądu nie ma żadnych dowodów na to, że „ukrywał” jakieś dochody przed żoną czy marnotrawił zarobione pieniądze w sposób, który byłby rażący. Oczywiście, ze względu na uzależnienie od alkoholu na pewno zdarzało się, że pieniądze przeznaczał na alkohol i ta okoliczność musi być oceniona negatywnie. Nie ma jednak żadnych podstaw do tego, ażeby oszacować, jak chce tego uczestniczka, że w skład majątku wchodzi też jakaś kwota „ukryta” przez wnioskodawcę czy jego dochody za 2000 rok. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, że małżonkowie mieli odmienne zdanie co do posiadania działki. Działka ta była marzeniem wnioskodawcy, to on się nią zajmował i to on chciał tam inwestować. Uczestniczka zaś nie chciała tej działki, nie chciała inwestować tam pieniędzy. Zeznający w sprawie świadkowie właściwie spójnie podkreślali właśnie ten fakt, że to wnioskodawca inwestował pieniądze w działkę, budował, dbał. Bez wątpienia naniesienia które się na działce w R. znajdują w postaci budynków, ogrodzenia, nasadzeń (już teraz zaniedbanych), sprzętów, urządzeń wymagały dokonania znacznych nakładów finansowych. Naniesienia na tej działce dokonywane były przez wiele lat trwania małżeństwa i Sąd ustalił, że wnioskodawca na to w dużym zakresie przeznaczał zarabiane pieniądze.

Zgodnie z przepisem art. 43 KRO przed nowelizacją (ustawa zmieniająca Dz.U. 2004 nr 162, poz. 1691) oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Jednakże z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku (...). Przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym.

Z chwilą ustania wspólności ustawowej wspólność małżeńska - dotychczas bezudziałowa - ulega przekształceniu. Od tej chwili małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym, niezależnie od tego, w jakim stopniu każdy z nich przyczynił się do jego powstania. Unormowanie to najpełniej realizuje zasadę równouprawnienia małżonków. W drodze wyjątku od zasady równych udziałów sąd może ustalić w innym stosunku udziały małżonków w majątku wspólnym w razie istnienia przesłanek przewidzianych w § 2 art. 43 kro.

Przesłanką dopuszczalności ustalenia nierównych udziałów proporcjonalnie do stopnia przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego jest wykazanie, że za takim rozstrzygnięciem przemawiają ważne powody, oceniane z punktu widzenia zasad współżycia społecznego, tzn. że otrzymanie przez jednego z małżonków korzyści z tej części majątku wspólnego, do której powstania on się nie przyczynił, pozostawałoby w sprzeczności z tymi zasadami. Nie jest możliwe zdefiniowanie pojęcia ważnych powodów, o tym bowiem, czy istnieją one w konkretnej sprawie, decyduje ocena całokształtu okoliczności danej sprawy.

W niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się zaistnienia przesłanek koniecznych do ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż rzeczywiście wnioskodawca nadużywał alkoholu. Musiał zatem na ten alkohol przeznaczać jakieś zarobione środki. Te wskazane

okoliczności zdaniem Sądu nie mogą być ocenione jako ważne powody w rozumieniu art. 43 § 2 kro. Doktryna i judykatura wskazują bowiem, że ważne powody w rozumieniu tego przepisu dotyczą sytuacji wyjątkowych, dotyczą takiego postępowania jednego z małżonków które oceniane przez pryzmat zasad współżycia społecznego jest nie do zaakceptowania. Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Sąd ustalił w niniejszej sprawie, że przez cały czas wspólnego pożycia obydwój małżonkowie (uczestniczka z przerwą związaną z wychowaniem córki) pracowali i oboje zarabkowali. Wnioskodawca poza pracą etatową podejmował się także prac dodatkowych, miał też przez pewien czas własną działalność gospodarczą. Oboje małżonkowie zatem przyczyniali się do powstania majątku wspólnego. Uposażenie wnioskodawcy było przy tym wyższe niż uczestniczki. Co ważne, mimo problemu alkoholowego wnioskodawca nigdy nie poniósł za to konsekwencji służbowych, nie został zwolniony z pracy. O nierównych udziałach nie może też stanowić okoliczność, że wnioskodawca nie wpłacał zarobionych pieniędzy na wspólne konto, bo jak zostało wykazane wyżej, przeznaczał je na inwestycje na działce. Podkreślić należy także, że alkoholizm wnioskodawcy został już negatywnie oceniony i stanowił przyczynę orzeczenia rozwodu z jego winy i w konsekwencji zasądzenia alimentów na rzecz byłej żony. Ta okoliczność nie stanowi jednak sama w sobie, przy tak ustalonym stanie faktycznym jak w niniejszej sprawie, podstawy do orzeczenia o nierównych udziałach. Z tej przyczyny Sąd orzekł jak w punkcie 2.

Podział majątku wspólnego przeprowadza się na podstawie odpowiednio stosowanych przepisów art. 211 i 212 k.c. Sąd związany jest w pierwszej kolejności żądaniem dokonania podziału majątku wspólnego przez jego fizyczny podział polegający na przyznaniu uczestnikom postępowania określonych przedmiotów wchodzących w jego skład. W razie braku zgodnego wniosku, o sposobie podziału decyduje z urzędu sąd. W celu ustalenia niezbędnych okoliczności faktycznych co do optymalnego sposobu podziału majątku wspólnego sąd powinien przeprowadzić odpowiednie postępowanie dowodowe z urzędu niezależnie od twierdzeń i wniosków dowodowych stron (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2011 r., I CSK 674/10, niepubl.).

Stosownie do przepisu art. 212 § 3 k.c., jeżeli ustalone zostały dopłaty lub spłaty, sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia. W razie rozłożenia dopłat i spłat na raty terminy ich uiszczenia nie mogą łącznie przekraczać lat dziesięciu. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie sąd na wniosek dłużnika może odroczyć termin zapłaty rat już wymagalnych. Postanowienie sądu przyznające wspólną rzecz jednemu z uczestników postępowania, a drugiemu spłaty, zarówno wydane w postępowaniu o zniesienie współwłasności, jak i wydane w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, ma charakter konstytutywny (art. 624 oraz art. 567 § 3 w związku z art. 688). Terminy spłaty ustalone przez sąd, o których mowa w przepisie art. 212 § 3 k.c., powinny zatem przypadać na okres po uprawomocnieniu się postanowienia zasądzającego spłaty (postanowienie SN z dnia 19 września 2002 r., II CK 21/02, Lex nr 55570). Oznaczenie sposobu i terminu uiszczenia spłat powinno być dokonane przez sąd z urzędu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 1974 r., III CRN 2/74, Lex nr 7431).

W punkcie 3 postanowienia Sąd dokonał podziału majątku. Jedynym składnikiem co do którego nie było zgodnego wniosku był lokal. Sąd uznał, że lokal ten należy przyznać wnioskodawcy. Po pierwsze wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną, porusza się na wózku. Lokal jest częściowo przystosowany do jego potrzeb. Wnioskodawca zajmuje ten lokal od wielu lat i w ocenie Sądu mógłby mieć zasadnicze trudności z wdrożeniem do funkcjonowania w nowym miejscu. Po drugie, Sąd zważył i te okoliczności, że uczestniczka wnosi o przyznanie jej lokalu, ale bez zamiaru zamieszkania w nim. Uczestniczka wprost wskazała, że zamierza lokal oddać do Spółdzielni, a wniosek o przyznanie jej tego składnika majątkowego podyktowany jest tak naprawdę, nadmierną w ocenie Sądu, obawą o to czy wnioskodawca ją spłaci.

Co do pozostałych składników nie było sporu w zakresie sposobu ich podziału. Sąd przyznał na rzecz wnioskodawcy w punkcie 3. I. oprócz lokalu wszystkie ruchomości, o które wnosił (z uwzględnieniem równowartości tych które wyrzucił), a także środki znajdujące się na jego rachunku na chwilę ustania wspólności.

Na rzecz uczestniczki przyznane zostały środki znajdujące się na jej rachunku bankowym na dzień ustania wspólności.

Wszystkie pozostałe składniki zostaną zgodnie z wolą stron sprzedane stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Taka była zgodna wola wnioskodawcy i uczestniczki.

Cały majątek stron to kwota 272.812,97 złotych. Z tego na rzecz wnioskodawcy zostały przyznane składniki o łącznej wartości 204.812,11 złotych, a na rzecz uczestniczki składnik o wartości 1.555,86 złotych, czyli faktycznie Sąd dzielił składnikami o łącznej wartości 206.367,97 złotych. Przyjmując, że udziały małżonków w majątku wspólnym są równe, na rzecz każdego z małżonków powinien przypaść udział w wysokości 103.183,99 złotych. Uczestniczka otrzymała już 1.555,86 złotych, a zatem należy jej się od wnioskodawcy dopłata w kwocie 101.628,13 złotych.

Sąd biorąc pod uwagę sytuację wnioskodawcy i uczestniczki rozłożył płatność na dwie raty. Po pierwsze wnioskodawca deklarował, że ma jakieś oszczędności, a nadto ma zdolność kredytową na kwotę na pewno 70.000 złotych. W ocenie Sądu, z uwagi na okres trwania już tego postępowania oraz jego możliwości finansowe, powinien on w ciągu 3 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia zapłacić na rzecz uczestniczki kwotę 85.000 złotych, a pozostałą część gromadzić w ciągu następnych 18 miesięcy. Sąd bierze pod uwagę fakt, że mimo iż wnioskodawca otrzymuje wysoką emeryturę, to po zaciągnięciu kredytu będzie musiał go spłacać i potrzebował będzie czasu na zgromadzenie drugiej raty. Jednocześnie, zdaniem Sądu ustalony sposób dopłaty na rzecz uczestniczki da jej możliwość poczynienia pewnych inwestycji mieszkaniowych, o ile będzie takim rozwiązaniem zainteresowana (punkt 4 postanowienia).

Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw do udzielania zabezpieczenia dopłaty. Po pierwsze, oczekiwania uczestniczki w tym zakresie są zdaniem Sądu wyrazem jej nieuzasadnionej obawy, że nie zostanie spłacona. Po drugie, ustalony przez Sąd harmonogram spłat stanowi uwzględnienie interesów obu stron. W piśmiennictwie podkreśla się, że zabezpieczenie udzielane jest „w razie potrzeby” to znaczy jeśli, np. jeśli kwota spłaty lub dopłaty jest bardzo duża albo okres rat jest długi albo gdy wysokość spłaty pozostaje w znacznej dysproporcji w stosunku do dochodów uzyskiwanych przez współwłaściciela zobowiązanego do spłaty oraz do posiadanego przez niego majątku (tak w post. SN z 10.1.2013 r., IV CSK 677/12, Legalis). Przykładem może być obciążenie nieruchomości hipoteką (co przy lokatorskim prawie jest niemożliwe) albo ustalenie, że wydanie rzeczy nastąpi dopiero po dokonaniu pełnej spłaty (co w sytuacji gdy wnioskodawca mieszka w lokalu jest bezprzedmiotowe). W ocenie Sądu potrzeba zabezpieczenia dopłaty w niniejszej sprawie nie występuje. Wnioskodawca jest gotowy do spłat byłej żony, deklarował to z resztą przez całe postępowanie, także w ramach propozycji ugodowych, ma wysoką emeryturę, nie ma żadnych długów czy zobowiązań, ma relatywnie wysoką zdolność kredytową. Gdyby okazało się, że nie dopełnia obowiązku spłat, uczestniczka zawsze mogła będzie zaspokoić się w drodze egzekucji. Z tego względu orzeczono jak w punkcie 7.

Zgodnie z art. 45 kro w brzmieniu obowiązującym na dzień ustania wspólności, każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek odrębny. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swego majątku odrębnego na majątek wspólny. Zwrotu dokonywa się przy podziale majątku wspólnego; jednakże sąd może nakazać wcześniejszy zwrot, jeżeli wymaga tego dobro rodziny. Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dług jednego z małżonków został zaspokojony z majątku wspólnego.

W postępowaniu o podział majątku podlegają również rozliczeniu nakłady z majątku dorobkowego małżonków na majątek odrębny jednego z nich. Z mocy art. 45 § 1 kro każdy z małżonków powinien zwrócić nakłady i wydatki poczynione z majątku dorobkowego na jego majątek odrębny, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty przynoszące dochód. Wierzytelność z tytułu tych nakładów i wydatków sąd uwzględnia nawet w razie braku wniosków w tym zakresie. W uchwale Sądu Najwyższego z 21.2.2008 r. (III CZP 148/07, niepubl.) stwierdzono, że w sprawie o podział majątku wspólnego sąd ustala wartość nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty (tu odrębny) jednego z małżonków bez względu na inicjatywę dowodową uczestników postępowania.

Odmienne kształtuje się sytuacja uczestnika, który domaga się zwrotu nakładów i wydatków poniesionych z majątku osobistego (odrębnego) małżonka na majątek wspólny. Artykuł 45 § 1 zd. 2 kro wskazuje, że każdy z małżonków "może żądać" zwrotu tychże należności. Żądanie to powinno być zgłoszone w formie pisemnego wniosku zawierającego zarówno określenie wysokości żądanej kwoty, jak i przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie.

W odniesieniu do żądania rozliczenia nakładów dokonanych z majątku odrębnego (osobistego) na majątek wspólny małżonków konieczne jest nie tylko zgłoszenie takiego wniosku przed sądem pierwszej instancji, ale także dokładne określenie jego zakresu, zgodnie z wymaganiami określonym w art. 187 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 KPC (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 2013-01-24, V CSK 132/12 O.: www.sn.pl) Zgłaszający takie żądanie (a nie sąd) obowiązany jest je udowodnić zgodnie z ogólnymi regułami obowiązującymi w postępowaniu cywilnym (art. 6 kc, art. 232 kpc).

Jeśli chodzi o nakłady z majątku odrębnego uczestniczki na majątek wspólny, to Sąd oddalił to roszczenie. W toku postępowania wnioskodawczyni sformułowała takie żądanie, ale ostatecznie przed zamknięciem rozprawy określiła i sprecyzowała, że domaga się kwoty , którą spłaciła z tytułu zaciągniętych pożyczek w zakładzie pracy po ustaniu wspólności. W ocenie Sądu uczestniczka nie wykazała konkretnie na co przeznaczone zostały pieniądze z pożyczek i że faktycznie stanowiły nakład na majątek dorobkowy. Nie wykazała także co to za kwota dochodzona z tego tytułu i jak została wyliczona (2.349 złotych). Sam fakt ich zaciągnięcia nie przesadza jeszcze o poczynieniu nakładu. Po drugie, uczestniczka wyjaśniła, że otrzymała pieniądze ze Spółdzielni na okna (2.000 złotych), które przysługiwały jej i wnioskodawcy i przeznaczyła je na swoje długi w zakładzie pracy. Uczestniczka też zostawiła debet na wspólnym koncie po wyprowadzeniu się z domu (ponad 8.000 złotych) , bo „musiała spłacać remontówkę w zakładzie pracy i kasę zapomogowo-pożyczkową”. A zatem Sąd uznał, że faktycznie uczestniczka uzyskała rekompensatę kwot co do spłacanych przez siebie pożyczek po ustaniu wspólności i jej żądanie ponownego zwrotu nie może być uwzględnione. Żadne inne nakłady nie zostały, sprecyzowane, wykazane ani udowodnione (k. 591).

Uczestniczka wносиła też o zasądzenie na jej rzecz kwoty po 500 złotych miesięcznie od dnia uprawomocnienia się wyroku rozwodowego z tytułu pozbawienia jej możliwości korzystania z nakładów poczynionych na lokal przy G. i wyzucie jej z majątku wspólnego. Sąd oddalił roszczenie w punkcie 6 postanowienia.

W ramach postępowania o podział majątku stosując odpowiednio przepisy dotyczące działu spadku i zniesienia współwłasności Sąd rozstrzyga wzajemne roszczenia z tytułu posiadania rzeczy. Do tej grupy roszczeń należą wzajemne roszczenia tytułu posiadania rzeczy, a więc przede wszystkim z tytułu korzystania z rzeczy wspólnej, pobierania z niej pożytków i przychodów oraz dokonywania nakładów. Sąd rozstrzyga o nich w ramach postępowania tylko na wyraźne żądanie wnioskodawcy albo uczestnika postępowania, nigdy zaś z urzędu. Żądanie to powinno być zgłoszone najpóźniej do momentu zamknięcia rozprawy przed sądem I instancji i należycie uzasadnione.

Sąd w pełni podziela, wyrażony w wyroku z dnia 27 kwietnia 2001 roku w sprawie o sygnaturze akt III CKN 21/99, pogląd Sądu Najwyższego zgodnie z którym z przepisów kodeksu cywilnego regulujących współwłasność nie wynika, aby współwłaściciel miał uprawnienie do korzystania tylko z takiej części wspólnej rzeczy, która odpowiada wielkości jego udziału. A zatem co do zasady wnioskodawca uprawniony był do korzystania z lokalu przy G. wraz z wyposażeniem w całości. W niniejszej sprawie Sąd miał także na względzie treść sentencji uchwały Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2008 roku, wydanej w sprawie o sygnaturze akt III CZP 3/08 według której, współwłaściciel może domagać się od pozostałych współwłaścicieli, korzystających z rzeczy wspólnej z naruszeniem art. 206 k.c. w sposób wykluczający jego współposiadanie, wynagrodzenia za korzystanie z tej rzeczy z zachowaniem przesłanek określonych w art. 224 § 2 lub 225 k.c. – w razie naruszenia przez innego współwłaściciela art. 206 kc. Wykazanie tychże przesłanek należy do osób domagających się rozliczenia, a uczestniczka ich w ocenie Sądu nie wykazała.

Sąd wziął pod uwagę następujące okoliczności. Rzeczywiście uczestniczka opuściła mieszkanie w czasie awantury z wnioskodawcą, w czasie której zachowywał się on niewłaściwie. Córka stron zeznała, że wnioskodawca zastawiał im drzwi i nie chciał wypuścić. Jednakże potem wnioskodawca w żaden sposób nie utrudniał uczestniczce korzystania z mieszkania, przeciwnie wielokrotnie namawiał ją do powrotu do domu. Próbował zorganizować mediację u księdza, obiecywał poprawę, zabiegał o powrót żony do domu. Poinformował uczestniczkę o wymianie zamka i deklarował chęć przekazania klucza. Uczestniczka nigdy nie wykazała żadnej aktywności jeżeli idzie o powrót do lokalu. Nie domagała się tego przed wszczęciem niniejszego postępowania, a po jego wszczęciu zmieniała swoje stanowisko co do losu lokalu. Skoro faktycznie uczestniczka przed wszczęciem postępowania nie chciała mieszkać w lokalu przy G., to zdaniem Sądu, nie może domagać się rozliczenia korzystania ponad udział. Nadto uczestniczka na ostatnim terminie

rozprawy oświadczyła, że wnioskodawca uniemożliwił jej udział w oględzinach lokalu i ruchomości przez biegłego, a za chwilę przyznała, że brała udział w tych oględzinach bez problemu. Zdaniem Sądu uczestniczka na potrzeby niniejszego postępowania przedstawiła Sądowi wersję dotyczącą wyzucia jej z posiadania, a materiał dowodowy wskazuje natomiast, że wyprowadziła się z własnej woli (co oczywiście było spowodowane awanturą z mężem), a potem z własnej woli nie chciała już wrócić do lokalu, mimo wielokrotnego namawiania przez wnioskodawcę. Nie bez znaczenia dla oceny roszczenia uczestniczki z punktu widzenia zasad współżycia społecznego (art. 5 kc) jest też okoliczność, że faktycznie uczestniczka ani nie zamierzała ani nie zamierza mieszkać w lokalu przy G.. Nie ma żadnych środków na spłatę wnioskodawcy, a żądanie przyznania i wydania jej lokalu w tym postępowaniu zgłasza tylko w celu ochrony swoich interesów, bez wglądu na interes drugiej strony. Takie zachowanie uczestniczki i jej żądanie nie zasługują na uwzględnienie, niezależnie od negatywnej oceny zachowania wnioskodawcy, które poprzedzało opuszczenie lokalu przez uczestniczkę.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono za podstawę przyjmując przepis art. 520 § 1 kpc.